

UNIVERSITETET I TRONDHEIM
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE
INSTITUTT FOR FYSIKK

Faglig kontakt under eksamen:
Alex Hansen
Tlf. 3649

EKSAMEN I FAG 74327 RELATIVISTISK KVANTEMEKANIKK
Fredag 10. juni 1994
kl. 0900–1400

Tillatte hjelpemidler: Rottmann: Matematische Formelsammlung
Barnett and Cronin: Mathematical Formulae
Godkjent kalkulator

Oppgave 1

- a) Vi begynner med å se på førstekvantiserte (d.v.s. *ikke* feltkvantiserte) Klein–Gordon partikler med masse m og ladning $\pm e$ hvor $e > 0$. Disse kan beskrives ved Lagrange tettheten $\mathcal{L} = (\partial^\mu \phi^*)(\partial_\mu \phi) - m^2 \phi^* \phi$. Utled bevegelseligningene for disse partiklene.
- b) Vis at $\mathcal{L}$ er invariant under transformasjonen $\phi^*(x) \rightarrow e^{-ie\epsilon} \phi^*(x)$ og $\phi(x) \rightarrow e^{ie\epsilon} \phi(x)$ hvor ϵ er en konstant. Bruk Nöthers teorem til å utlede den korresponderende bevarte firerstrømmen $j^\mu = ie\epsilon[(\partial^\mu \phi^*)\phi - \phi^*(\partial^\mu \phi)]$. Hva er den korresponderende Nötherladning, og vis hvordan vi kan assosiere ϕ og ϕ^* med motsatt ladete partikler.
- c) Klein–Gordon partiklene vekselvirker med et elektromagnetisk felt A^μ . Denne vekselvirkningen bygges inn i Lagrangetettheten gjennom minimal kobling, $\partial^\mu \phi^* \rightarrow (\partial^\mu + ieA^\mu)\phi^*$ og $\partial^\mu \phi \rightarrow (\partial^\mu - ieA^\mu)\phi$. Vis at denne nye Lagrangetettheten er invariant under transformasjonen $\phi^*(x) \rightarrow e^{-ie\epsilon(x)} \phi^*(x)$ og $\phi(x) \rightarrow e^{ie\epsilon(x)} \phi(x)$, hvor $\epsilon(x)$ er en funksjon av x hvis vi definerer en samtidig transformasjon av feltet A^μ . Hva er denne transformasjonen?

- d) Finn Nötherstrømmen nå når A^μ ikke er null, og ϵ kan være en funksjon av x . Hva er $\partial_\mu j^\mu$ nå? Hvilket krav må man legge på $\epsilon(x)$ for at Nötherstrømmen skal være bevart?

Oppgave 2

- a) Feynman propagatoren $iS_F(x_2, x_1)$, den avanserte Greens funksjon $K_{adv}(x_2, x_1)$ og den retarderte Greens funksjon $K_{ret}(x_2, x_1)$ for Dirac partikler er alle løsninger av ligningen $(i\partial_2 - m)K(x_2, x_1) = i\delta^{(4)}(x_2 - x_1)$. Hva er forskjellen på dem?
- b) Feynman propagatoren kan uttrykkes

$$iS_F(x_2, x_1) = \int \frac{d^3\vec{p}}{2p^0(2\pi)^3} \left[\theta(t_2 - t_1)(\not{p} + m)e^{-ip(x_2 - x_1)} - \theta(t_1 - t_2)(\not{p} - m)e^{+ip(x_2 - x_1)} \right].$$

Vis at denne oppfyller ligningen $(i\partial_2 - m)S_F(x_2, x_1) = \delta^{(4)}(x_2 - x_1)$.

- c) Feynman propagatoren for Dirac partikler i et ytre elektromagnetisk felt er en løsning av ligningen $(i\partial_2 - eA(x_2) - m)S_A(x_2, x_1) = \delta^{(4)}(x_2 - x_1)$, og kan relateres til Feynman propagatoren $S_F(x_2, x_1)$ gjennom integral ligningen

$$S_A(x_2, x_1) = S_F(x_2, x_1) + e \int d^4x S_F(x_2, x) A(x) S_A(x, x_1).$$

Utleed denne og vis hvordan denne ligningen leder til en perturbativ ekspansjon i potenser av e . (Hint: $S_F(x_2, x_1)(-i\overleftarrow{\partial}_1 - m) = \delta(x_2 - x_1)$.)

Oppgave 3

- a) Skriv opp alle Feynman diagram som til laveste og nest laveste orden beskriver prosessen $\gamma e^+ \rightarrow \gamma e^+$.
- b) Benytt Feynman reglene til å bestemme Feynman amplituden $\mathcal{M}$ til laveste orden for denne prosessen.

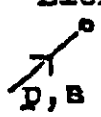
Regler for Feynman-diagram.

I impulsrommet

(Har satt $\hbar = c = 1$)

Ytre linjer:

Elektronlinjer:

 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{m}{E_p})^{\frac{1}{2}} u(p, s)$

 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{m}{E_p})^{\frac{1}{2}} \bar{u}(p, s)$

Positronlinjer:

 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{m}{E_p})^{\frac{1}{2}} \bar{v}(p, s)$

 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{m}{E_p})^{\frac{1}{2}} v(p, s)$

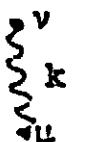
Fotonlinjer:

 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{1}{2\omega_k})^{\frac{1}{2}} \hat{e}_{k\lambda}$

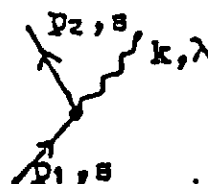
 $(\frac{1}{2\pi})^{\frac{1}{2}} (\frac{1}{2\omega_k})^{\frac{1}{2}} \hat{e}_{k\lambda}$

Indre linjer:

 $\frac{1}{(2\pi)^4} \frac{\gamma p + m}{p^2 - m^2 + i\epsilon}$
 og $\int d^4 p$
($\epsilon \rightarrow 0$)

 $\frac{-1}{(2\pi)^4} g_{\mu\nu} \frac{1}{k^2 + i\epsilon}$
 og $\int d^4 k$

Knuter:

 $-ie\gamma^\lambda (2\pi)^4 \delta^4(p_1 - p_2 - k)$

Lukket fermionering:

ekstra faktor - 1

Flere diagram til samme prosess adderes med $(-1)^{P_{\text{ferm}}}$ foran hvor P_{ferm} = antall permutasjoner av ytre fermioner i forhold til valøt utgangsdiagram

Dirac-matrisene:

Vedlegg 2

Antikommuteringsregler $\gamma^\mu \gamma^\nu + \gamma^\nu \gamma^\mu = 2g^{\mu\nu}$

med metrikken $g^{\mu\nu} = \begin{cases} 1 & \text{når } \mu = \nu = 0 \\ -1 & \text{når } \mu = \nu \neq 0 \\ 0 & \text{når } \mu \neq \nu \end{cases}$

I standardrepresentasjonen er

$$\gamma^0 = \beta = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \quad \vec{\gamma} = \beta \vec{\alpha} = \begin{pmatrix} 0 & \vec{\sigma} \\ -\vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix}$$

med

$$\vec{\sigma} = \left[\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \right]$$

Spinn og helisitetsoperatorene

$$\vec{S} = \frac{\hbar}{2} \vec{\Sigma}, \quad \vec{\Sigma} = \begin{pmatrix} \vec{\sigma} & 0 \\ 0 & \vec{\sigma} \end{pmatrix}$$
$$\Sigma_P = \frac{\vec{\Sigma} \cdot \vec{p}}{|\vec{p}|}$$

Ortogonalitetsrelasjoner for tilstandsspinorene

$$u^\dagger(\vec{p}, s) u(\vec{p}, s') = \frac{E}{mc^2} \delta_{ss'}, \quad \bar{u}(\vec{p}, s) u(\vec{p}, s') = \delta_{ss'}$$

$$v^\dagger(\vec{p}, s) v(\vec{p}, s') = \frac{E}{mc^2} \delta_{ss'}, \quad \bar{v}(\vec{p}, s) v(\vec{p}, s') = -\delta_{ss'}$$

$$u^\dagger(\vec{p}, s) v(-\vec{p}, s') = 0, \quad \bar{u}(\vec{p}, s) v(\vec{p}, s') = 0$$

$$\bar{u}(\vec{p}, s) = u^\dagger(\vec{p}, s) \gamma^0$$

Fullstendighetsrelasjon

$$\sum_{s=1}^2 [u_\alpha(\vec{p}, s) \bar{u}_\beta(\vec{p}, s) + v_\alpha(\vec{p}, s) \bar{v}_\beta(\vec{p}, s)] = \delta_{\alpha\beta}$$

Sporformler

$$\not{p} = \gamma^\mu p_\mu$$

$$\text{Sp}1 = 4$$

$$\text{Sp}(\gamma_\mu \gamma_\nu) = 4g_{\mu\nu}$$

$$\text{Sp}(\gamma_\kappa \gamma_\lambda \gamma_\mu \gamma_\nu) = 4(g_{\kappa\lambda} g_{\mu\nu} - g_{\kappa\mu} g_{\lambda\nu} + g_{\kappa\nu} g_{\lambda\mu})$$

mens sporet av et produkt med et ulike antall γ -matriser blir 0.